

figere end min, og af den Grund maa jeg stemme imod Dagsordenen. Men endvidere skal jeg tilføie, at der jo i Dagsordenen staar, at den foreløbige Finantslov er stridende ikke blot imod Grundlovens § 49, men ogsaa imod Grundlovens § 25 — den Grundlovsparagraf, der giver Kongen Ret til at udstede provisoriske Finantslove. Men herom siger jeg: Dette kan Folkethinget efter min Opfattelse kun paa een Maade faae afgjort, og det er ikke ved en Beslutning om en Dagsorden, men det er ved en Beslutning om en Rigsretsaktion. Dette Spørgsmaal om provisoriske Finantsloves Lovlighed eller Ikkelovlighed afgjøre de Herrer slet ikke; De ere ikke end Pær og Poul overfor dette Spørgsmaal, De ere ikke den afgjørende Myndighed, De ere her kun lutter Individer, der stemme for eller imod, men De ere ikke den Myndighed, der har Afgjørelsen af dette Spørgsmaal. Af denne Grund og af den Grund, jeg nævnte før, agter jeg at stemme imod den Dagsorden, som det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) har foreslaaet til at ihjelslaa hans eget Barn, det af ham indbragte Lovforslag.

Formanden (Berg): Det ærede Medlem har ikke forstaaet mig. Jeg har som Veder af Forhandlingen udtalt, at det er ikke tilladt under Forhandlingen at betwile, at de foreløbige Love, der nævnes i Dagsordenen i Dag, ere fuldkommen normalt forelagte før Thinget, og at de, hvis de blive forfaste, da ere forfaste med fuldgyltig Retsvirkning. Hvorvidt et Ministerium, der er stillet som det nuværende efter Conseilspræsidentens Indsigelse, vil agte disse gyldige Beslutninger eller ei, er en hel anden Sag. Jeg maa altsaa sige til det ærede Medlem, at de to Ting kan jeg ikke lade diskutere; de ere udenfor Diskussion.

Thomsen: Maa jeg gjøre en kort Bemærkning?

Formanden (Berg): Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Thomsen: Jeg antager som givet, at den ærede Formand ikke vil have, at jeg skal overtræde den Bestemmelse, som staar i Grundloven, og som gaar ud paa, at Rigsdagsmændene ere ene bundne ved deres Overbevisning. Jeg antager, at den ærede Formand ikke vil have, at jeg skal overtræde dette, og jeg maa i Følge min Overbevisning stemme imod.

Formanden (Berg): Ja, det er Noget helt andet. Det ærede Medlem maa selvfølgelig stemme, som han vil; hvad jeg har udtalt, har ikke Noget med denne Grundlovsbestemmelse at gjøre. Jeg leder Forhandlingerne, og jeg taaler ikke i de to nævnte Punkter nogen Indsigelse, thi i en Indsigelse ligger en Fornægtelse af Thingets grundlovmæssige Ret.

Thomsen: Jeg maa altsaa stemme imod Dagsordenen i Henhold til de Motiver, jeg har fremsat.

Dinesen: Den egentlig politiske Side ved denne Diskussion, som er reist af det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti), for saa vidt han forsvarede, at han havde indbragt de foreløbige Love, og forsvarede den Dagsorden, han overleverede den høitærede Formand, skal jeg ikke indlade mig paa; det er efter min Mening gjort tilstrækkelig af det ærede Medlem, som sidst havde Ordet. Der er derimod enkelte andre Bemærkninger af det ærede Medlem, hvortil jeg kunde have lyst at knytte Et og Andet. Jeg kunde ogsaa have lyst til at tale om dette, at det ærede Medlem stadig er kommen tilbage til at sigte Regjeringen for Grundlovsbrud. Det har været hørt bestandig hele Sommeren over; men efter at det ærede Medlem fra Helsingør (Thomsen) ogsaa har svaret paa dette ved at henvise til, hvad der skete efter den provisoriske Finantslov i 1877, kunde jeg for saa vidt undlade at omtale Spørgsmaalet. Jeg skal kun minde om, at vi jo alle have været Vidne til, dels ved, hvad vi selv have hørt, og dels ved, hvad der er fremkommet ved Beretningerne i Bladene, hvad der er blevet sagt paa de politiske Møder, og denne Sigelse for Grundlovsbrud er da stadig bleven fremsat med megen Styrke, dels af den ene og dels af den Anden; men bestandig er der blevet tilføiet: Men se, om Regjeringen har Mod til at putte os i Gullet eller at gjøre os Noget som helst derfor. (Monrad: Hør!) Det ærede Medlem fra Middelfart, som sidder her foran, raaber „Hør“ til, hvad jeg udtaler, og vi erindre jo, hvorledes han i den sidste Rigsdagsamling — og det er dette, hvortil jeg vil komme — flagede over, at man fandt sig i snart det ene, snart det Andet, der fremkom paa denne Maade fra den Side, hvor han har stillet sig. Jeg skal hertil sige, at det er et Særkjendte, at naar Noget udtaler Sligt, saa søger man at gjøre det paa en saa hensigtsmæssig Maade, at man kan føle sig dækket, for hvad man i Virkeligheden har sagt. Det er min Opfattelse, at hvis Høiesteret ikke